

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

9 Primitiarum solutio consuetudine praescribi potest.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

DECIMIS, de quibus proximè plura retulimus, æquiparantur primitiæ, ac cum illis ejusdem generis, ac juris sunt, idè sub eadem obligatione debentur, † Hieron. super Malach. relat. in c. revertimini. 16. quest. 1. & quantitas primitiarum non est determinata. cap. 1. vers. at verò primitia. ext. de decim. & S. Thom. 2. 2. quest. 86. art. 4. sed, qui plus quadragessimam dabat partem, qui minus sexagesimam, & sic licitum erat dare inter 40. & 60. quantum quisque volebat, hæc erat in aridis, & liquidis, sed qui dabat † primitias animalium dabat unum de ducentis. Deuter. c. 14. & 18. glo. in c. Ecclesiast. in verb. & primitias. 13. qu. 10.

3. Primitiæ dicuntur † primi fructus quos sibi Deus, tamquam omnium rerum Dominus retinuit, & quia omnia dat bona, in primitiis eum recognoscere debemus, Rebuff. in tract. de decim. quest. 1. nu. 18. & fuerat inventæ tempore Abel, qui obtulit de primogenitis gregis sui Genes. c. 4. & Rebuff. loco proxime citato † ter autè in anno istæ primitiæ Domino offerebantur, in Paschate de novis granis, in Pentecoste de novis panibus, & in Septembri de vino, & aliis fructibus illius temporis, Romani. n. olim non prius degustare novas fruges, aut vina solebant, quam sacerdotes primitias libassent, ut ait Plin. lib. 18. c. 2. & Rebuff. eod. nu. 18.

Introducæ fuerunt † primitiæ in signum rei jam factæ, scilicet liberationis ab Ægypto, per interfectionem primogenitorum, salutis primogenitis Israel, & etiam in signum rei faciendæ, ut scilicet initium operum nostrorum attribuamus Deo auctori omnium bonorum, erant etiam in signum futuri, id est recuperandæ cœlestis

hæreditatis amissæ, quæ est propria primogenitorum. Astens. lib. 6. art. 8. de deci. deferebantur etiam in recognitionem divini beneficii, quasi aliquis profiteretur, se à Deo fructus terræ percipere, & ideo, se teneri ad aliquid hujusmodi Deo exhibendum 1. Para. c. ult. & Graff. decis. aur. par. 2. lib. 2. c. 27. num. 3.

6. Debentur † primitiæ de jure divino, id est præcepto à Deo facto, ut tenet Rebuff. ead. qu. 1. num. 22. fin. & pertinet ad jus naturale, ut homo aliquid Deo ad ejus honorem exhibeat de bonis sibi à Deo concessis, ex qua causa † olim offerebantur in recognitionem beneficii, quasi homo profiteretur, se fructus terræ à Deo accepisse, & ita offerebantur cum quadam professioe, & erant quoddam oblationis genus, Deut. c. 25. & S. Thom. ead. qu. 86. art. 4.

7. Sed non debentur præcepto naturali, quia aliud est deberi ex præcepto, & aliud jure naturali, quia naturaliter quilibet est obligatus benefacienti sibi ad antidota, ut benefacienti benefaciat Bart. in l. ex hoc jure. nu. 11. ff. de just. & jur. & solutionem primitiarum secundum determinationem Ecclesiæ, esse in præcepto tempore moderno, determinat Ecclesia, & quod secundum consuetudinem approbatam, & indigentiam ministrorum solvantur, tenet Graff. d. c. 27. n. 4. non est tamen præceptum † morale, nec naturale, sed quoddam præceptum judiciale, & figurale. ut primitiæ, id est primi cujuslibet rei fructus dentur, & in his maxime cōsuetudo attenditur. Rebuff. eod. nu. 22. & Graff. loco proxime citato.

9. Laici † consuetudine legitime præscripta, possunt à primitiarum solutione liberari, quia aut ex mente Rebuff. debebantur præcepto judiciali, & evangelica.

gelica lege lata judicialia præcepta somni-
 nõ cessaverunt, vimque præceptorum a-
 miserunt, ut per Covar. cap. 17. num. 1. 12
 cum aliis supra cap. precedenti. in princ. al-
 legatus, & cum cessaverit præceptum,
 vimque præcepti amiserit, valet consuetu-
 do, ut de his primitiis nihil solvatur, &
 excusat à peccato, ut tenet Henr. Boic.
 in cap. 1. de decim. relatus à Rebuff. d.
 quasi. 1. num. 21. qui contrariam tenet o-
 pinionem, cui non assentior, præsertim
 stante universali & notoria consuetudine,
 quòd de primitiis nihil omnino pluribus
 in provinciis, & parum in aliquibus per-
 solvatur, quæ à summis Pontificibus, Ar-
 chiepiscopis, Episcopis, ac aliis Prælati-
 s, & timoratae conscientia viris toleratur ex
 tacita quadam Summi Pontificis dispen-
 satione. Quapropter, si est præceptum
 secundum determinationem Ecclesie, ut
 tenet Graff cap. 27. num. 4. cum scientia,
 patientia, & tolerantia Papæ, & Prælato-
 rum contraria consuetudo fuit appobata,
 & etiam ea, quæ sunt moralia hodie per
 Ecclesiam immutantur. c. jejunium, & ibi
 gloss. in ver. jejunium, 76. dist. sed, ubi vi-
 get consuetudo de omnibus, vel de ali-
 quibus primitias persolvendi, tunc con-
 suetudo est servanda, & Parochiani ¶ sunt
 cogendi ad solutionem secundum consue-
 tudinem patriæ, & indigentiam ministro-
 rum, S. Thom. ead. quasi. 86. ar. 4. circa
 med. & Graff. eod. cap. 27. num. 4. dari
 enim debent presbyteris parochiis à popu-
 lo. cap. doctos, ac probos. 16. q. 1. & Re-
 buff. d. quasi. 1. num. 19. in fin. & qui pri-
 mitias jure, vel consuetudine legitima de-
 bitas, ubi, quando, & quibus debet, non
 solvit, peccat. Navar. in cap. 21. num. 32.
 in fin. tom. 1. & ubi primitiæ non solvun-

tur, tunc in earum locum oblationes suc-
 cedunt. Rebuff. ead. quasi. 1. num. 15.
 Oblationes ¶ autem sunt, quæcûmq; de
 propriis, & licitis rebus ecclesie offerun-
 tur. c. causa. de verb. signif. & Rebuff. ead.
 q. n. 23. & ex præcepto naturali ¶ divino tenentur
 parochiani ad oblationes presbyte-
 ris ministrantibus spiritualia exhibendas,
 ubi ipsi presbyteri indigent, nec habent,
 unde possint sibi necessaria ministrare. Ab.
 in c. causam n. 2. de verb. signif. & in c. 3. n.
 6. de pign. Rom. cons. 344. & Covar. lib.
 var. resolut. c. 17. n. 3. & pluribus casibus
 laici tenentur parochio facere oblationes.
 Primò, ¶ quando viget consuetudo, quia
 laudabiles consuetudines servare tenentur,
 c. ad Apostol. S. quæ propter. de simo. c. quam-
 ru. de deci. Ab. in rubr. de Paroch. n. 3. vers.
 quartus casus. Covar. d. c. 17. n. 3. & Rebuff.
 ead. q. 1. n. 24. & talis ¶ consuetudo uti pia,
 atq; laudabilis inducitur spatio decem an-
 norum. Abb. in c. suam nobis. nu. 9. de simo.
 Callad. decis. un. n. 5. de consuet. & Co-
 var. eod. c. 17. n. 3.

Secundò, ¶ quando parochus indiget,
 quia non tenetur suis stipendiis militare,
 sed qui altari servit, de altari vivere debet.
 Paul. 1. ad Corinth. cap. 9. cap. cum ex officio
 de prescript. & Felin. in cap. veniens, r. nu.
 3. de testam.

Tertio, ¶ in Missis solemnioribus, quia
 omnis Christianus procurare debet ad
 Missarum solemnia aliquid Deo of-
 ferre, & ducere ad memoriam, quòd De-
 us per Moysen dixit, non apparebis in con-
 spectu meo vacuus, & in Sanctis Patri-
 bus liquidò apparet, quòd omnes Chri-
 stiani offerre aliquid ex usu Sanctorum
 Patrum debent, quoniã ad ipsum prius est
 confugiendum, qui curare potest animarum

Yy 3:

passio.